

Utflykt till Falbygden 13 - 15 juni 2014

Efter det att flera av oss deltagit på Karin Björnerås begravning samlades 9 personer på Mössebergs vandrarhem i Falköping, där vi hade inkvartering för årets vårresa.

Efter "After work"-middag på Mössebergs Kurhotell, bestämde vi oss för att göra en tur till Hulesjön i Falköpings utkant för att lyssna på kvällssångare. Området innehåller Falköpings återvinningsstation. Tyvärr hade vi inte vädret med oss eftersom det var mulet och blåsigt. Rörsångare hördes direkt när vi steg ur bilarna, liksom rödvingetrast. En småfalk flög förbi jagad av två svalor. Det kom en liten regnskur, och vi fick uppleva en fantastisk dubbel och hel regnbåge över återvinningsstationen. Tyvärr var anläggningen inhägnad, så att vi kunde inte gå in och hämta guldets fot. När regnet slutat, kunde vi höra en ihärdig buskskvätta och en kärrsångare som började sin imiterande sång. En avlägsen gräshoppsångare hördes även en kort stund. Ett par morkullor flög också knorrande förbi.

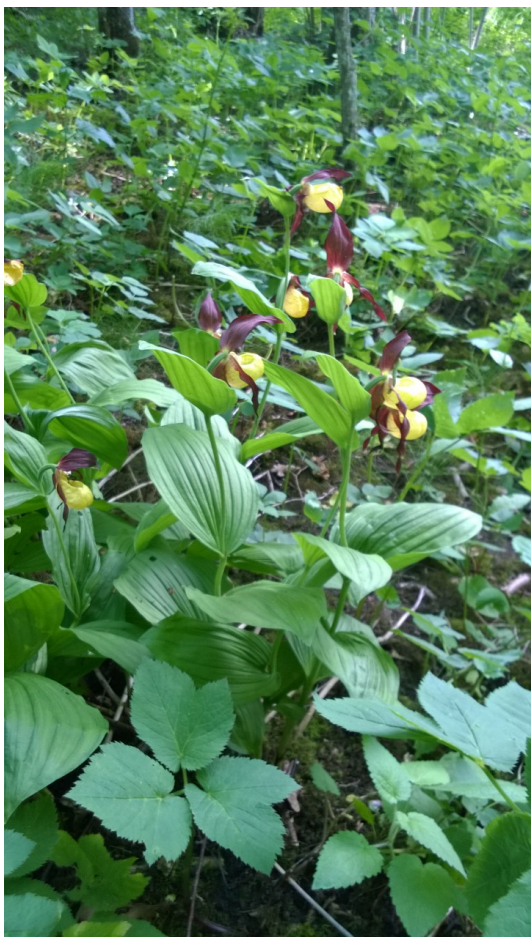
Efter lördagsfrukost på Kurhotellet begav vi oss till Ålleberg för rundvandring på dryga tre km. Liksom en gång Linné, beundrade vi utsikten över Falbygden från Predikstolen, där Olle kunde peka ut namnen på alla kullar som syntes och berätta om bergets geologiska uppbyggnad (underst urberg sedan sandsten, alunskiffer, kalksten, lerskiffer och på toppen diabas eller med ett annat ord trapp).

Vid nedstigningen från berget fick vi också höra berättelsen om ryttarna, som bodde i en grotta, och räddat svenskarna genom att besegra den danska hären. Vi vandrade på de karakteristiska lerskifferåsarna på nordöstra sidan av berget med bl. a. blommande solvända och kom förbi fyndplatsen för den berömda guldhalskragen från folkvandringstiden, som hittades av några bönder 1827.

Efter en behövlig fikapaus i värmen och med en törnsångare till underhållning fortsatte vi bland otaliga hässleklockor (ej blommande) och trolldruva och kom så småningom tillbaka till utgångspunkten, där vi åt lunch i restaurangen. Vi hade under vandringen hört bl.a. härmsångare, trädpiplärka och flera gärdsmygar.

Nästa anhalt blev Näs Nolgården där ett par tornfalkar visade upp sig när vi steg ur bilarna. På väg mot det berömda stipagräset kunde vi se bl.a. backglim, hö- och ängsskallra, brudbröd, backklöver, solvända, stånds, drakblomma, krisla, rödkämpar och dvärglin. Stipagräset fanns ganska rikligt på ett nytt ställe och med bara ett strå vid det gamla. På tillbakavägen flög tre storspovar flöjtande förbi. Vi fortsatte mot Lammevadskärret med gott om blommande smörbollor och vaxnycklar. Där fanns också ängsnycklar, kärrespira, vattenklöver och darrgräs. Framför vaxnycklarna och med sång av trädgårds- och härmsångare höll vi en tyst minut för Karin.

Skogastorpskärret blev nästa stopp, och där vi först gick till växtplatsen för guckuskon, som tyvärr huvudsakligen börjat vissna. Några fina bestånd fanns dock kvar. Kransrams hittade vi på vägen dit. I själva kärret kunde ses bl.a. luktsporre, brudsporre,

vaxnycklar, tvåblad, flugblomster, skogsvicker, axag och svinrot. Vi hörde också ängspiplärka.

Sista stoppet blev Hopamarken, en väl slyrensad våtmark med en handikappanpassad spång och med riklig blomning av flugblomster, dessutom ängsnycklar, och vi kunde också hitta en kvarvarande majviva. Middag intogs på anrika Rantens hotell, f.d. järnvägshotellet.

Även på söndagsmorgonen vaknade vi till härmsångare och turkduva, och efter stadig hotellfrukost begav vi oss mot Hornborgasjön och Ore backar. Efter trandansen åkte vi förbi flera tranor som gick på åkrarna och åt. Ore backar är isälvsavlagringar från istiden, s.k. getryggsåsar.

Till yttersta udden med fin utsikt över NV delen av Hornborgasjön var det c:a 1,5 km promenad, och vi kunde höra bl.a. grön-, löv- och trädgårdssångare, svarthätta samt bofink och över vattnet fanns några svarttärnor bland fisktärnorna. En stor imponerande ek hade fallit i slutningen bland de allestädes närvarande blåsippbladen. Från fågeltornet på udden kunde ses otaliga skrattmåsar, grågäss, knöl- och sångsvan, storskarv, sothöns, bläsänder, några skäggdoppingar, tofsvipor och gråhäger. Med tubkikare kunde på östra sidan ses en fiskgjuse och ryttlande tornfalk liksom havsörn. I vattenbrynet växte igelknopp, vattenskräppa, sprängört, kärrsilja och topplösa. Efter fika på udden skildes vi åt för enskild hemfärd. På tillbakavägen kunde vi i väster höra göken, och med bilen skrämde vi upp några stenskvättor. Vi i vår bil tog vägen förbi Löfvings atelje för lunch och konstrunda.

Det var en mycket lyckad och trevlig resa, och vi får tacka Ingrid som ordnat det hela och Olle för en fantastiskt bra och initierad guidning. Vi hoppas att fler kommer med nästa år, för ni som inte var med i år gick miste om en trevlig resa med möjlighet att se mycket intressant.

Bosse Nilsson